(Arany levél-fiki levelének vége)

írok neked. Juliska izenete ez: Csókolom a kezét Petőfi bácsinak, hozza el egyszer a feleségét, Laczi pedig már önzőbb: csókolom a kezét P. bácsinak, hozza el már a paripát.

Én pedig, miután ezen utóbbi leveledből látom, hogy eszedre tértél és nem mérgesz többé mint a kis kutya szinte elfeledem előbbi sértésedet s képzeletemben úgy körül csókolgatlak, hogy, ha vizában törtölnél, kormány asszony a világért sem csókolna meg, míg három lében meg nem mosdatna. – Úgy körül nyallak, mondom, és ropogásig ölelve maradok

(jelenleg épen reszkető öklű) barátod

Arany János

Virgula ./.

Falusi mulatság.x

Vígan fiúk! húzd rá, czigány!
Könnyítsünk a nehéz igán,
Könnyítsünk egy kicsit
Ez a nap a jó istené,
Ki a munkát elengedé:
Igyunk bort! [illegible]!
Garázda nép mi nem vagyunk.
Megkövetem csak mulatunk.

Hopp! hopp! ma úgy megy a robot,
Ma mink pergetjük a botot,
– Nem más, tejünk felett.
A ki megbánt, visszabántjuk
Nem megcsaljuk, nem bevádoljuk
Ütjünk rá egy felet.
Garázda nép mi nem vagyunk,
Megkövetem csak mulatunk.

x) NB. Nem népies, hanem a nép és köznép ízlésében – akar lenni.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Ms 5/39 II

Forgasd öcsém azt a leányt,
Irigyli más, de sohse bánd
Ha százan vannak is,
Szabad a lányt tánczra vinni.
Megszeretni és elvenni
Szegény parasztnak is.
Garázda nép mi nem vagyunk,
Megkövetem, úgy mulatunk.

Húzd el cigány a nótámat.
Ráfütyülöm áriámat
Azt a régit, tudod.
A füttyöt csak széllel szokták,
És mikor a szelet fogják,
Parasztnak is jut ott.
Garázda nép mi nem vagyunk,
Megkövetem úgy mulatunk.

Kinek is van abban kára,
Hogy lábunk nem áll langára?
Hop! hop! aprózzuk rá.
Kinek ami tőle baja.
Hogy a magyar nótát hallja?
Hej! hej! dalolgunk rá.
Garázda nép mi nem vagyunk.
Megkövetem úgy mulatunk.

Kinek baj, ha mi nem bánjuk.
Hogy fél szemű a cigányunk
S kopott a hangszere?
Urak közé nem kérkedik,
Nekünk dövöz, minket pedig
Felvidámít vele.
Garázda nép mi nem vagyunk.
Megkövetem úgy mulatunk.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Ms 5/39 III

Vígan fiúk! igyunk egy tust.
A jó kedv tán nem úri jus,
Se nem dézmás vagyon,
A nóta sincs árendában,
Válogatunk a javában.
Mikor kedvünk vagyon.
Garázda nép mi nem vagyunk,
Megkövetem csak mulatunk.

Talpam alá ~~[illegible]~~ húzd, te czigány,
Könnyítsünk a nehéz igán,
Könnyítsünk egy kicsit.
A levegő az istené,
Paraszt nóta is fér belé,
Ihaj rá! tölts [illegible]!
Garázda nép mi nem vagyunk.
Megkövetem csak mulatunk.

(Ez [illegible] csak ezt.)

A vers ~~fa~~ negyedrét fehér papíron, a levél aláírása után következik.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Megírta a Múzeumnak, első neje Petőfi István nagyatyá-
kától; a második nem Szendrey Júlia nagyatyákától.
Amint a levél végét, mint a verset
hasonmásban közölte előbb Lanto szegzéke:
Szendrey Júlia levelei Lándzsánatos kiadás,
1928., utóbb Mikes Lajos és Dernői

A levél végén két sornyi gyorsírás.

A Téglás Gábor, Tóth Árpád és a Lantos-napló közlője így betűzték ki:

„Még egyszer az ~~ő~~ Ilka ölelésin megédes Sándoromnak csókok, ölelések és áldások. Le ne rontsd valahogy magadat a pohározásban, mert nem csak a kis menyecskéé vagy, hanem a hazáé is.”

Megállapítható, hogy a gyorsírást Dobrossy Istvánnak 1845. tankönyvéből tanulta.

A. I. stenogrammját ismertette Téglás ~~Gábor~~ Géza a Gyakorló Gyorsírók Társaságának ülésén, (Irodalomtörténet, XIV. 1925. 247. l. – megfejtésétől Tóth Árpád a Pesti Naplóban, 1925. ápr. 19.

Másképp olvasta Gopcsa László, Budapesti Szemle, 199. kötet, 307–312. l.

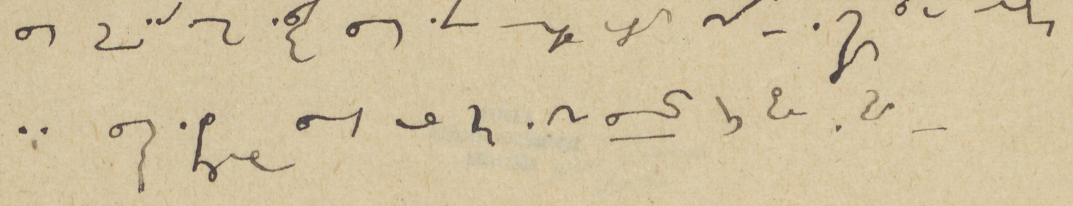

Lantos árjegyzéke Gc 6511.

Arany - Petőfi

Arany - Petőfihez

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA